

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 575/2020
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Слађане Накић Момировић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Срђан Алексић адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва за управљање јавном железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“ са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 343/19 од 16.10.2019. године, у седници већа одржаној 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 343/19 од 16.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 343/19 од 16.10.2019. године

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2003/18 од 22.10.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и обавезан је тужени Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“ да тужиоцу на име мање исплаћених месечних зарада по основу сменског рада, солидарно са Акционарским друштвом „Железнице Србије“, Београд за период почев од новембра 2011. године закључно са фебруаром 2014. године, исплати на име главног дуга износ од укупно 167.801,28 динара, и то износе ближе наведене у овом ставу изреке са припадајућом законском затезном каматом, као и да у име тужиоца надлежним фондовима на наведене износе уплате доприносе по основу пензијског и инвалидског осигурања запослених, доприносе за здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ па је обавезан тужени Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“ да тужиоцу, на име мање исплаћених месечних зарада по основу сменског рада, за период од новембра 2011. године закључно са јуном 2014. године, исплати износ од 216.218,26 динара и то износе ближе наведене у овом ставу изреке, са

припадајућом законском затезном каматом, као и да у име тужиоца надлежним фондовима на наведене износе уплати доприносе по основу пензијског и инвалидског осигурања запослених, доприносе за здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 11.250,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.10.2018. године као дана пресуђења. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“ да, солидарно са туженим Акционарским друштвом „Железнице Србије“, Београд тужиоцима на име трошкова парничног поступка на износ од 188.920,00 динара исплати законску затезну камату почев од 22.10.2018. године као дана пресуђења.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 343/19 од 16.10.2019. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2003/18 од 22.10.2018. године. Ставом другим изреке, није дозвољено проширење тужбе у односу на туженог Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку и члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је, на основу овлашћења из чл. 404. ЗПП, одлучио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној. У погледу ревизијског истицања да је ревизија изузетно дозвољена из разлога што суд није дозволио субјективно преиначење тужбе у односу на Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“, ревизијски суд налази да нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије у смислу цитиране одредбе чл. 404. став 1. ЗПП, јер се у конкретном случају не ради о погрешној примени материјалног права, већ о примени процесног права из чл. 205 ЗПП, којим је регулисан правни институт проширења тужбе, из којих разлога се ревизија не може изјавити.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 420. став 6. истог закона Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужба у овом спору ради потраживања из радног односа поднета је Првом основном суду у Београду 17.12.2014. године.

У конкретном случају, тужилац је изјавио ревизију против решења другостепеног суда којима је укинута првостепена пресуда и одлучено да се не дозвољава проширење тужбе на новоозначеног туженог Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“ Београд.

Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана је прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена у смислу члана 420. став 1. ЗПП, јер се побијаним решењем поступак правноснажно не окончава.

Због непостојања општих услова од којих зависи право на ревизију против решења другостепеног суда, нема места ни примени одредбе о дозвољености ревизије у случају из члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. у вези члана 470. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**